

— Ναί, ἐξηκολούθησε, πρέπει νὰ γείνης 'δική μου, πρέπει.

Τότε ἡ Διονυσούλα ἔκλαυσε.

— "Ω! Σπύρο, κακὰ κάνεις, αὐτὸ εἶναι ἄνανδρον. Ξέρεις πολὺ καλὰ ὅτι εἶμαι 'παντρεμμένη καὶ δὲν εἰμπορῶ νὰ γείνω ἰδική σου. "Ω! κακὰ κάνεις, εἶσαι ἄνανδρος.

Καὶ ἔστρεψε τὸ σῶμά της, καλύψασα τὴν κεφαλὴν διὰ τῶν χειρῶν της καὶ ἔρειδομένη εἰς τὸ πτερύγιον τοῦ δώματος.

Ἐκεῖνος τὴν θεώρει ἡλιθίως· ἔβλεπε τὴν κόμην της, τὸν λαιμόν της, τὴν ράχιν της διασειόμενα ὑπὸ μακρῶν λυγμῶν, καὶ δὲν ἐνόει πλέον. Εἶδε μόνον, ὅτι τετέλεσται, ὅτι ἦτο ἄνανδρος καὶ ὅτι ἀπώλεσεν αὐτὴν διὰ παντός· ὄχι, οὐδέποτε ἐμελλε ν' ἀνήκη εἰς αὐτόν, ἀλλ' εἰς ἄλλον,—καὶ ἔθλιβεν ἐντὸς τῆς χειρὸς του τὴν λαβὴν τῆς μαχαίρας του, προσβλέπων πάντοτε αὐτὴν, ἀπειρηκῶς. Τότε ἐκμανεῖς ἐπὶ τῇ ιδέᾳ ταύτῃ, ἐπλησίασε τὰ χεῖλη εἰς τὸν τράχηλόν της, κάτωθεν τῆς συνεστραμμένης κόμης της καὶ τὴν ἠσπάσθη μανιώδης, ἐν ᾧ δ' ἐκείνη ἐστρέφετο διὰ νὰ τὸν ἀπωθήσῃ καὶ ἔτεινε πρὸς αὐτὸν τοὺς δύο βραχιονιάς της, ἤγειρε τὸ χαντζαρίον του καὶ δι' ἐνὸς μόνου κτυπήματος τὸ ἐβύθισεν εἰς τὸ γυμνὸν στῆθός της.

Βραγχνώδης, φρικαλέα κραυγὴ ἔσταμάτησεν εἰς τὸν λάρυγγα τῆς Διονυσούλας· ἔπεσε πρὸς τὰ ἔμπρός, εἰς τὰς ἀγκάλας του.

Τὴν ἐπιούσαν τὸν εὖρον ἐγγὺς τῆς νεκρᾶς, τὸ πρόσωπον κεκολλημένον ἔχοντα εἰς τὴν πληγὴν, εἰς τὸ αἷμα. Οὐδὲ λέξις εἶπε καὶ ἀφέθη νὰ τὸν συλλάβωσιν. Ἐδικάσθη καὶ κατεδικάσθη ἐν Πάτραις, καὶ κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ φθινοπώρου ὁ μικρὸς λιμὴν τῆς Λιθάρας ἐδέχθη τὴν φέρουσαν τὴν λαιμοτόμον καὶ τὸν κατάδικον ἀτμοσημιόλιαν. Τὸ ἱκρίωμα ἀνηγέρθη ἐπὶ τῆς ἀκτῆς, ἡ δὲ κεφαλὴ τοῦ Σπύρου ἔπεσεν εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἐν ᾗ ἡ Διονυσούλα εἶχε ψάλη.

Γ. Α. ΒΑΛΑΒΑΝΗΣ

Αἱ ἀρεταὶ ἀναπτύσσονται εἰς τὸν πόλεμον, ἡ εἰρήνη δὲν γεννᾷ ἄνδρας τοῦ πολέμου. Πρὸς τοῦτο ἔχομεν καὶ παράδειγμα ἰκανῶς εὐγλωττον εἰς ἐνίσχυσιν τῆς ἀληθείας ταύτης. Ὁ Μισούλης, κατὰ τοὺς ἱστορικοὺς αὐτοῦ, πρὸ τοῦ ἀγῶνος, ἦτο οἰνοπότης καὶ καπνοπότης, ἀλλ' ἅμα ἐκραγέμενος τοῦ πολέμου, ἀφῆκε τὰ ἐλαττώματα ταῦτα καὶ ἐγένετο ὁ μέγας ἐκεῖνος θαλασσομάχος.

— Συνήθως δύναται τις εἰπεῖν, ὅτι οἱ ἀπὸ σκηνῆς ὑποκριταὶ πονοῦσι καὶ ἀγαπῶσι πλείοτερον τὸν τόπον ἢ οἱ κρατοῦντες τὴν πολιτικὴν σκηνὴν.

— Καλὸν ἄσμα ἰσοδυναμεῖ πρὸς καλὴν πράξιν.